

შეტყობინება მეხუთე

ეზრა, მწიგნობარი-მღვდელი, და აუცილებლობა „ეზრებისა“ –
მათი, ვინც მცოდნეა დმერთის სიტყვისა

ადგილები წერილიდან: ეზრა 7:6, 11-12, 21; 8:21-23; ნეემ. 8:1-9, 11-13; 12:26

- I. ეზრა იყო მღვდელი, და ასევე მწიგნობარი; აქედან გამომდინარე, ის იყო არა მწიგნობარი, რომელიც სწავლობდა ასოს, არამედ მწიგნობარი-მღვდელი – ეზრა 7:6, 11-12, 21; ნეემ. 8:1-2, 8-9, 11-12; 12:26:
- მღვდელი არის ის, ვინც შერწემულია უფალთან და გაუდენთილია უფლით; ეზრა იყო ასეთი ადამიანი – ეზრა 8:21-23.
 - ეზრა იყო ადამიანი, რომელიც დაიმედებული იყო დმერთზე, რომელიც ერთი იყო დმერთთან, რომელიც მცოდნე იყო დმერთის სიტყვისა და რომელმაც იცოდა დმერთის გული, დმერთის სურვილი და დმერთის სახლმშენებლობა – 7:6, 11-12, 21.
 - როგორც მწიგნობარი-მღვდელი, ეზრა ერთი იყო უფალთან თავისი მუდმივი შეხების მეშვეობით მასთან – ნეემ. 8:1-2, 8-9, 11-12; 12:26.
 - ეზრა არ ლაპარაკობდა არაფერს ახალს; ის, რასაც ეზრა ლაპარაკობდა, „უკვე ნათქვამი იყო მოსეს მიერ – ეზრ. 7:6; ნეემ. 8:14; 2 პეტ. 1:12.
 - მღვდლები და ლევიანები შეიკრიბნენ ეზრასთან, მწიგნობართან, რათა ჩასწვდომოდნენ კანონის სიტყვას; სიტყვა „ჩასწვდომოდნენ“ ნეემიას 8:13-ში მიუთიობს სიღრმისეული მნიშვნელობის გააზრებაზე.
- II. ეზრამ შემადგენლობა შეუცვალა ისრაელის ხალხს, ასწავლა მათ ზეციური ჟეშმარიტებები, რათა ისრაელი გამხდარიყო დმერთის მოწმობა – მუხ. 1-3, 5-6, 8, 13-18:
- დმერთის განზრახვა ისრაელთან დაკავშირებით იყო ის, რომ მოეპოვებინა დედამიწაზე ხალხი, დვთაებრივი შემადგენლობით, ხალხი, რომელიც იქნებოდა მისი მოწმობა, – ხალხი, შემადგენლობა შეცვლილი, დმერთის სიტყვით – ესაია 49:6; 60:1-3; კოლ. 3:16.
 - ტყვეობიდან დაბრუნების შემდეგ ისრაელის ხალხი რჩებოდა დაუმორჩილებელი, რადგან ისინი დაიბადნენ და გაიზარდნენ ბაბილონში და თავიანთი შემადგენლობით გახდნენ ბაბილონელები:
 - ბაბილონის ელემენტი ჩაინერგა მათში და გახდა მათი არსების შემადგენლობა – ზაქ. 3:3-5.
 - მას შემდეგ, რაც ისინი დაბრუნდნენ თავიანთი მამების მიწაზე და გახდნენ ისრაელის სახელმწიფოს მოქალაქეები, მათ მოეთხოვებოდათ შემადგენლობის შეცვლა დმერთის სიტყვით – ნეემ. 8:1-3, 5-6, 8, 13.
 - საჭირო იყო სწავლება და შემადგენლობის შეცვლა, რათა დმერთის ხალხი შესულიყო იმ კულტურაში, რომელიც შეესაბამებოდა დმერთს, კულტურაში, რომელიც გამოხატავდა დმერთს; ასეთი კულტურა მოითხოვს დიდ განათლებას – მუხ. 8.
 - ეზრა აღმოჩნდა ძალიან სასარგებლო დმერთის ხალხის შემადგენლობის შეცვლის საქმეში, რადგან მას ჰქონდა მთელი ერთობლიობა ზეციური და ლვთაებრივი შემადგენლობისა და კულტურისა და ის იყო ადამიანი, რომლის დახმარებითაც ადამიანებს შეეძლოთ, რომ მათი შემადგენლობა შეცვლილიყო დმერთის სიტყვით – მუხ. 1-2.

- ქ. ეზრამ დააპირუნა ადამიანები ღმერთის სიტყვასთან, რათა ისინი ყოფილიყვნენ ახლებურად განსწავლულები და შემადგენლობა შეცვლილნი ზეციური ჭეშმარიტებებით დამატებით დაგიდან და გამოხატავს ღმერთს – ფსალ. 119:2, 9, 105, 130, 140:

 1. ღმერთის ხალხის შემადგენლობის შეცვლა ნიშნავს მათ განათლებას, მათ მოთავსებას ღმერთის სიტყვაში, რათა ისინი გაიქმინოთ სიტყვით – კოდ. 3:16.
 2. როდესაც ღმერთის სიტყვა მუშაობს ჩვენ შიგნით, ღმერთის სული, რომელიც არის თვით ღმერთი, სიტყვის მეშვეობით ბუნებრივად არიგებს ჩვენს არსებაში ღმერთის ბუნებას ღმერთის ელემენტთან ერთად; ასევე ჩვენ ვიცვლით შემადგენლობას – 2 ტიმ. 3:16-17.

ბ. შემადგენლობის შეცვლის შედეგად ეზრას მსახურების მეშვეობით ისრაელი (წინასახეში) გახდა განსაკუთრებული ხალხი – ხალხი, გაწმიდანებული და გამოყოფილი ღმერთისათვის, გამომხატველი ღმერთისა – ესაია 49:6; 60:1-3; ზაქ. 4:2:

 1. დაბრუნებული ტყვეების შემადგენლობა შეიცვალა როგორც პირადად, ასევე ერთობლივად, და ისინი გახდნენ ღმერთის მოწმობა.
 2. მათში ჩაიღვარა ღმერთის აზრები, ღმერთის მსჯელობა და ყველაფერი, რასაც წარმოადგენს ღმერთი; ამან გახადა ისინი ღმერთის კვლავწარმოქმნა.
 3. ასეთი დამატებითი შემადგენლობის წყალობით თითოეული მათგანი გახდა ღმერთი სიცოცხლითა და ბუნებით; შედეგად, ისინი გახდნენ დამატებითი ხალხი, რომელიც გამოხატავდა ღმერთის ხასიათს – 1 პეტ. 2:9.

III. უფლის ადდგენაში ჩვენ გვჭირდება ეზრები, მასწავლებელი-მღვდლები, რომლებიც ეხებიან ღმერთს, რომლებიც გაუღენთილი არიან ღმერთით, რომლებიც ერთი არიან ღმერთთან, რომლებიც შერწყმული არიან ღმერთთან, რომლებიც სავსე არიან ღმერთით და რომლებიც განსწავლულნი არიან ღმერთის სიტყვაში; ასეთ ადამიანს აქვს უფლება, იყოს მასწავლებელი აღდგენაში – მათე 13:52; 2 კორ. 3:5-6; 1 ტიმ. 2:7; 2 ტიმ. 1:11:

ა. უფალი იქსო ასწავლიდა ადამიანებს, რათა გამოეყვანა ისინი სატანური სიბნელიდან დამატებით სინათლეში – მარკ. 6:6; შდრ. საქმე. 26:18:

 1. როდესაც ადამიანი ჩავარდა ცოდვაში, ამან დაარღვია მისი ურთიერთობა ღმერთთან, და ამის შედეგი არის ის, რომ ყველა ადამიანს აკლია ღმერთის ცოდნა, და ასეთი უცოდინრობა გახდა სიბნელე და სიკვდილი – ეფეს. 4:17-18.
 2. უფალი, როგორც ქვეყნიერების სინათლე, მოვიდა როგორც დიადი ნათელი, რათა გაეწმიდანებინა ხალხი, რომელიც იჯდა სიკვდილის ჩრდილში – იოანე 8:12; მათე 4:12-16.
 3. უფლის სწავლებამ გამოათავისუფლა სინათლის სიტყვა, რათა მათ, ვინც იყვნენ სიბნელესა და სიკვდილში, მიედოთ სიცოცხლის სინათლე – იოანე 1:4.

ბ. სწავლება იგივეა, რაც გამოცხადება, რომელიც არის საბურველის მოშორება – 1 ტიმ. 2:7; ეფეს. 3:3-4, 9:

 1. სწავლება ნიშნავს საბურველის მოხსნას; როდესაც ვასწავლით სხვებს, ჩვენ უნდა მოვხსნათ მათ საბურველი, რათა მათ დაინახონ რაღაც სამერთიან ღმერთთან დაკავშირდეთ.

2. ოოდესაც ჩვენ ვლაპარაკობთ რაღაცას ეკლესიის ქრებებზე, ჩვენი ლაპარაკი უნდა იყოს საბურველის მოხსნა; ეს ნიშნავს, რომ ჩვენი სწავლება უნდა წარმოადგენდეს ამა თუ იმ გამოცხადებას – 1 ტიმ. 4:6.
 3. დღევანდელმა ეზრებმა უნდა იშრომონ, რათა მოხდეს დმერთის ხალხის შემადგენლობის ფორმირება, და მათ უნდა ასწავლონ დმერთის ხალხს ჭეშმარიტება, რაც საშუალებას მისცემს მათ, რომ იყვნენ დმერთის მოწმობა, მისი ერთობლივი გამოხაცულება დედამიწაზე – ნეკ. 8:1-8, 13; 2 ტიმ. 2:2, 15; 1 ტიმ. 3:15.
- ბ. აღდგენას აქვს უმაღლესი ჭეშმარიტება – ჭეშმარიტება, რომელიც არის დასრულება ჭეშმარიტებებისა, რომლებიც აღდგენილია წინა ასწლეულების განმავლობაში – 2:4; 2 ტიმ. 2:2, 15:
1. უმაღლესი საჭიროება, რომელიც უნდა იყოს დაქმაყოფილებული, არის ის, რომ წმიდანები უფლის აღდგენაში შეიყვანოს ჭეშმარიტებაში, აღდგენის შედგომი წინსვლისათვის – 1 ტიმ. 2:4; 2 ტიმ. 2:2, 15.
 2. ჩვენ გვაქვს ობიექტური ჭეშმარიტებებიც და სუბიექტური ჭეშმარიტებებიც წმიდა წერილებში – ლუკა 24:39; 1 კორ. 15:45ბ; რომ. 8:34, 10; კოლ. 3:1; 1:27.
 3. ჩვენ მიერ ბიძლიის შესწავლაში ჩვენ უნდა დავუთმოთ ყურადღება არა მარტო „ტოტებს“ – ჩვენ უნდა ჩავუდრმავდეთ „ფესვებსა“ და „დეროს“.
 4. ჩვენ უნდა დავინახოთ კრისტალიზებული მნიშვნელობა დმერთის სახლმშენებლობისა და ქრისტეს სხეულის ნაბიჯებისა – იოანე 1:14; 1 კორ. 15:45ბ; ეფე. 1:22-23; 4:4-6.
- დ. იმისათვის, რომ შევდგეთ ჭეშმარიტებით, საჭიროა, რომ ჭეშმარიტება ჩაინერგოს ჩვენში და გახდეს ჩვენი სიღრმისეული არსება, ჩვენი ორგანული შემადგენლობა – 2 იოანე 2:
1. სიღრმისეული ელემენტი ღვთაებრივი გამოცხადებისა უნდა ჩაინერგოს ჩვენში და გახდეს შემადგენლობა ჩვენი არსებისა – კოლ. 3:16.
 2. როგორც კი ჭეშმარიტება შემოაღწევს ჩვენში ჩვენი გაგების მეშვეობით, ის რჩება ჩვენს მეხსიერებაში, და შემდეგ ჩვენ ვინარჩუნებთ ჭეშმარიტებას ჩვენს გონებაში, რისი წყალობითაც ჭეშმარიტება გროვდება ჩვენში – 1 პეტ. 1:13; 2 პეტ. 1:15; 3:1.
 3. მას შემდეგ, რაც ჭეშმარიტება შემოაღწევს ჩვენს მეხსიერებაში, ის ხდება მუდმივი და გრძელვადიანი კვება; შედეგად, ჭეშმარიტება გროვდება ჩვენში და ჩვენ ვიღებთ მუდმივ კვებას – კოლ. 3:16, 4; 1 ტიმ. 4:6.
- ე. ყველა წმიდანი უფლის აღდგენაში უნდა იყოს განსწავლული ღვთაებრივი გამოცხადებით – 2 ტიმ. 2:2, 15:
1. თითქმის ყველა მნიშვნელოვანი გამოცხადება ბიძლიაში განხილულია მმა ნისა და მმა ლის მსახურებაში; ჩვენ უნდა მივაქციოთ ყურადღება ამ ოთხ სუფთა და ჯანსაღ საკითხს და არ დაგეარგოთ დრო „შხამიანი გოგრების“ მოგროვებაზე – 4 მეტ. 4:38-41.
 2. ჩვენ ყველამ უნდა მივიღოთ დახმარება „სიცოცხლის შესწავლის“ შეტყობინებებისა და აღდგენილი თარგმნის შენიშვნების წყალობით, რათა დავინახოთ სიღრმისეული მნიშვნელობა ბიძლიის სიტყვებისა – ნეკ. 8:8, 13.